

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Schimbării la față a Domnului

E zi de praznic împărătesc, zi de slavă pentru slava Mea cea de la Tatăl, și pe care Mi-am tănuț-o ca să pot să petrec cu omul, căci slava Mea e mare și nu poate ochiul omului s-o îndure și să rămână viu omul, după cum este scris, dar Eu, Domnul, M-am îngrijit de om și Mi-am tănuț slava ca să pot sta cu omul, căci lucrul Meu este lângă oameni mereu, și de peste tot îi înconjoară, iar slava Mea stă dincolo de cele ce se văd, și numai cuvântul stă aproape cu omul ca să-l îngrijească și să-l călăuzească pe el, și așa am lucrat de la început cu omul, nu altfel am lucrat, de vreme ce omul s-a mărit pe sine, s-a semețit, s-a schimbat după ce l-am zidit, căci împotrivirea față de Dumnezeu îi pierde omului slava lui cea de la Dumnezeu, iar omul este gelos pe Domnul și se ridică mereu deasupra Lui cu semeția lui și stă mai mare ca Mine înaintea Mea și nu stă ca un fiu, așa cum stau Eu față de Tatăl Meu, și iată, și-a schimbat omul încă de la început înfățișarea sa și firea ei.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Pace între tine și Mine, pace între voi, și de la voi peste tot, fiilor! E zi de praznic împărătesc și-Mi slobozesc povestea slavei Mele ca s-o pun în cartea Mea cea de azi și ca să înțelegeți voi adevărul slavei lui Dumnezeu, măi fiilor, că trece o sărbătoare de slavă și vine alta după ea, iar voi îmi veți pregăti acum zi de slavă cu adunare de creștini la izvorul Meu de cuvânt, că peste zece zile Mă voi slăvi cu dulce cuvânt, și cu voi gătiți de sărbătoare de slavă înaintea celor ce cu inima sunt pe cale spre izvor și așteaptă să treacă zilele de despărțire de dinaintea sărbătorii cea pentru mama Mea Fecioara și să vină ziua slavei Mele cu ea și cu ucenicii Mei și cu voi, fiilor, iar Eu, Domnul, sunt acum cu tot sprijinul, cu toată veghea lângă voi ca să pregătim sărbătoarea, și Duhul Sfânt va înfăptui totul la vedere, și toate inimile vor simți și vor înțelege slava Mea cea nevăzută și purtată în nor, în taină, măi fiilor, căci altfel nu pot să petrec cu omul aproape, dar nici nu pot să stau departe de om.

O, ce minune de slavă văzută ar fi fost mereu pe pământ dacă omul n-ar fi căzut din slava sa cea de la Dumnezeu! Nu-și poate omul închipui din ce fericire a căzut atunci când s-a încumetat să se folosească de duhul geloziei față de Dumnezeu, Făcătorul său, și s-a vrut mai mare, s-a visat mai mare să fie după ce l-am zidit și l-am pus să aibă stăpânire și să pună nume la toate cele, sus și jos, la toată facerea lui Dumnezeu, iar când el a văzut-o în toată mărirea sa s-a visat atunci stăpân peste ea și deasupra ei, deasupra norilor slavei Domnului s-a visat omul, deasupra lui Dumnezeu, măi fiilor, și uitați-vă voi la purtarea omului față de viața sa și înțelegeți ceea ce vă spun, că a stat el de atunci și până azi deasupra voii lui Dumnezeu și calcă peste ea pentru voia sa zi de zi, clipă de clipă, iar Eu, Domnul, Mă aplec și-i ies în cale ca să-l aplec spre voia Mea cea plină de viață din cer peste om, numai că el este mort de tot față de dragoste, căci dragostea este Dumnezeu, și nicidecum dragostea omului, prin care omul L-a pierdut pe Domnul, murind față de dragostea cea veșnică, cea care nu cade în păcat pe om, ci îl ține smerit și ascultător înaintea fiecărei probe asupra ființei sale omenești.

O, iată cât Mă slăvesc în cuvânt și câtă slavă se cuprinde în cuvântul Meu, o, fiilor! Mi-s Duhul și grăirea pline de cuvânt de slavă și stau înaintea voastră învăluit în slava cuvântului gurii Mele, pe care voi îl împărțiți apoi și Mă vestiți de la margini la margini cu Evanghelia Mea cu voi, măi fiilor. Dau să vă deprind cu fața slavei și a Făcătorului ei și uitați-vă la ea și fiți destoinici la înțelepciune, că omul de pe pământ nu se uită ca să înțeleagă după ce se uită. O, uitați-vă sus, uitați-vă jos. O, câtă măiestrie, câtă înțelepciune! Iată bolta albastră deasupra, și sub ea nori albi ca neaua, mergând mânați de vântul slavei dintr-o parte în alta și grăind ei despre slava Mea acoperită în nor! Desfac priveliști minunate cât Dumnezeu deasupra capetelor oamenilor ocupați cu toate cele de pe pământ, și care nu privesc în sus spre slava Mea, cu care stau și merg deasupra lumii, rușinând înțelepciunea și visurile omului. Pământul și cerul, facerea Mea cea dintre apele de deasupra și cele de dedesubt, o, nu înțelege omul această slavă cât stă el pe pământ, și toată

această sărăcie de înțelepciune e numai din pricina semeției omenești, fiilor. Am așezat pământul și cerul între apele de sus și apele de dedesubt, iar deasupra pământului Mă port Eu, Domnul, și tronul slavei Domnului și cetele de sfinți și de îngeri și toată suita puterilor cerești, toate în taină, toate în nor, fiilor.

O, ce frumoase sunt locașurile cerești, ce multe pentru toți locuitorii cerului! Cu cine să stau de vorbă despre această minune de slavă, cu cine? Ochii omului sunt mult prea închiși și mult mărginiți ca să pot să stau de vorbă cu mintea și cu inima și cu neînțelepciunea lui cea despre Dumnezeu și facerea Sa. O, iată cât de jos a căzut omul, cât de jos față de Dumnezeu Făcătorul lui, chiar dacă el, omul, este atâta de trufaș cu lipsa lui de înțelepciune, cu care nu poate să caute spre Dumnezeu, că n-a înțeles omul că va muri în clipa în care va gusta din roadele pomului pus deoparte de Dumnezeu ca să nu ia din ele omul, iar în clipa când n-a ascultat și a luat, a murit, a murit față de dragostea de Dumnezeu, care-l face Dumnezeu pe om și stăpân peste pământ ca și Dumnezeu.

O, nu poate omul să stea pe picioare față în față cu vederea slavei Mele când ea se descoperă după puterea omului! Cei trei ucenici ai Mei, luați de Mine pe munte ca să-Mi descopăr în fața lor un crâmpel din slava Mea cea mare, au căzut în ne-putință acești scumpi ai Mei când Mi-au văzut fața slavei Mele, căci Eu am voit să descopăr lor petrecerea Mea cu cei din cer odată cu statul Meu cu ei pe pământ, că făceam sfat cu ei ca și cu cei din cer, și am voit să mărturisească ei aceasta, și au mărturisit strălucirea Mea și statul Meu în sfat cu Moise și cu Ilie pe munte, cu acești doi mari prooroci, cu care atât de mult am lucrat pe pământ înaintea oamenilor puterea Mea, spre adevărarea lui Dumnezeu, a Celui ce este, măi fiilor. Eu sunt Cel ce sunt, așa i-am răspuns lui Moise la întrebarea pusă ca să știe apoi Israel cu cine a grăit Moise sus pe munte din mijlocul focului poruncile vieții și adevărarea lui Dumnezeu.

O, câtă aplecare îi trebuie omului ca să fie el ca Dumnezeu apoi și ca să-L vadă și să-L audă pe Domnul, pe Cel ce a făcut cerul și pământul! O, cât de lipsit de har este omul! I-aș da har mult să aibă și să poată să se facă Dumnezeu prin har, dar nu caută omul aceasta. Nu mai găsesc un Moise, un Ilie, un Saul, ca să-l fac apostol și să merg cu el în călătorie între pământ și cer și să-i arăt facerea cea văzută și cea nevăzută și vremea toată a lui Dumnezeu în timpul omului. Mi-e tare dor să Mă arăt și să petrec în slavă înaintea omului și să nu mai stau pitit de ochii lui, dar Mă desparte de el păcatul lui, semeția lui de om. Stau răbdător și aștept să poată omul ca Dumnezeu, să-l pot schimba prin har, să vină vremea aceasta Mi-e dor.

O, fiilor de la izvorul Meu de cuvânt, așezați-vă să pregătiți ziua de slavă pentru mama Mea Fecioara și cereți Tatălui timp frumos, văzduh blând, cu cald și cu răcoare, cu freamăt de Duh Sfânt și șoptitor al slavei Mele, că Eu, Domnul, dau acum binecuvântare de călătorie pentru cei ce așteaptă să se aștearnă la drum spre izvor peste câteva zile. O, nu uitați de duhul păcii și al iubirii sfin-te pentru Mine și pentru cei din cer și între voi, că fără iubire nu este Domnul între oameni. Vă dau Duhul Meu insuflare ca să lucrați cu ea slava sărbătorii, o, fiilor. O, fiți credincioși, vă dau Eu. Voi doar să pregătiți arătarea darurilor Mele cele pline de slavă în sărbători. Pe val de slavă voi sta și voi veni cuvânt de sărbătoare și voi hrăni și voi mângâia cu el. Pe valuri de slavă voi lucra cu voi înaintea celor adunați, iar voi chemați la sărbătoare, fiilor, și învățați-i pe cei chemați să stea atenți și cumiți, și să nu plece cât slava Mea stă cu voi și prin voi, că nu se intră și nu se iese oricum când Eu poposesc la izvor și Mă împart cu slava Mea.

O, fiilor, ucenicii Mei cei trei, înaintea cărora Mi-am lăsat văzută slava pe munte sunt martorii acelei zile dăruite de Mine lor ca mărturie, și doresc ei să se scrie în carte cu Mine în ziua aceasta de pomenire, iar Eu, Domnul lor, le fac cale și le spun:

Binecuvântate să fie intrarea și ieșirea voastră în grăire cu Mine, ucenici mărturisitori! O, Mi-ați fost aproape, fiilor, și M-am bizuit pe voi și v-am luat cu Mine pe munte ca să povestiți apoi slava Mea. O, pace vouă! Așezați-vă și grațiți, o, ucenici iubiți! Amin.

— Mărturisirea noastră despre slava Ta, Doamne, a fost o mare bucurie după ce ne-am dat jos de pe munte, și n-am putut să n-o povestim la toți după ce Tu ai înviat dintre cei morți și Te-ai făcut apoi tainic, și nor de taină Te-a luat dintre noi, și tot așa Te porți și azi, de atunci și până azi, Doamne, înaintea celor ce-Ți știu taina și privesc cu dor spre norii slavei, locașuri ale Tale și ale sfinților Tăi, că Tu pe nori Te porți și ne porți.

O, ce slabe ne-au fost trupul și firea când fața Ta dumnezeiască s-a descoperit nouă pe mun-te! O, cât de neputincios este omul, Doamne, față în față cu Tine și cu slava Ta, care slăbește vederea și inima omului! Tu însă ești Cel blând și bun, și ai stat cuvânt pe pământ, și iată ce frumos, ce sfânt lucrezi acum cu poporul cuvântului Tău! O, ce frumos, ce dulce lucrezi în sărbători cu ei, Doamne! Cauți pe cât se poate să Te slăvești prin ei, prin cei ce-Ți poartă azi venirea și să Te arăți cu mângâierea peste cei ce se strâng la izvor în sărbători, Doamne blând.

O, e tare despărțit de Tine omul, iar Tu ești Blândul Păstor și strigi la izvor și aștepti însetat tot Tu, căci omul nu însetează după Tine, Doamne blând.

O, cum să Te mângâiem mai mult decât atunci, când eram sfioși și mirați foarte, pentru că Te vedeam că lucrezi atât de minunat, Doamne? Te mângâiem mărturisindu-Te, și mângâiere primim lucrând de lângă Tine peste pământ.

O, fii ai venirii Domnului, mângâiați pe Domnul, Care Se slăvește întru voi ca și cum I-ați vedea slava toată, iar în minte și în inimă purtați slava Lui. Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Domnului nostru, lăudați pe Domnul și cântați Lui și slavei Lui, precum este scris! O, nu obosiți să pregătiți Domnului zile de slavă cu voi înaintea celor ce se adună la izvor ca să ia de la Domnul. Nădărduiți în cuvintele Lui și ascultați de glasul Lui și fiți harnici pentru Domnul dis-de-diminează mereu, căci David împăratul așa lucra și spunea: «Din zori m-am sculat și am strigat și în cuvintele Tale am nădărduit, iar Tu, Doamne, auzi glasul meu!».

O, ai grijă de ei cu sfinții Tăi, Doamne bun, că sfinții așteaptă ziua Ta cea mare și toată slava ei, o, Doamne. Amin.

— Dar și noi, Doamne, o, și nouă ne este dor de duhul mărturisirii pentru Tine și pentru slava Ta, pe care mult am cunoscut-o cât am stat cu Tine în lucru pe pământ; și noi, profeții Tăi, care Ți-am stat în dreapta și în stânga în ziua Ta cu cei trei ucenici pe munte ca să-Ți descoperi lor slava Ta cea nevăzută, și care este mare, Doamne.

O, am fost tristuți pe pământ, mereu tristuți. Nu Te iubea Israel, poporul Tău, iar noi am trăit triști în mijlocul acestui popor fără de credincioșie pentru Tine.

Îi îndemnăm pe cei de azi popor al Tău să caute ei cu duhul credincioșiei lângă Tine mereu, și să nu caute altă bucurie mai mare, decât să stea ei credincioși lucrărilor Tale de azi cu ei, să stea cum stau sfinții Tăi alături Ție mereu pe nori de slavă, ca să înțeleagă cei de pe pământ lucrările Tale și ale sfinților Tăi de câte ori se arată acestea pe cer, căci este nevoie de cunoștință pentru cele ce puțin sunt înțelese, iar noi mărturisim, Doamne, pentru Tine și pentru slava Ta cu noi, că am stat cu Tine în sfat în zilele Tale de tristețe și Te-am însoțit la greu, și trebuia să afle și ucenicii Tăi cei de atunci că nu numai cu ei petreceai, ci și cu sfinții Tăi, cu cei cerești, Doamne.

Am stat cu Tine mărturie dintre cei din cer în ziua Ta cu ucenicii pe munte, și am stat și în vremea răstignirii, și în vremea învierii apoi, și n-ai fost singur la greu și la tristețe, dar cei de pe pământ nu știu dacă nu sunt mărturisitori să le spună, și iată, le spunem noi, cei din cer.

Iar voi, ucenici ai cuvântului de azi, prin care Domnul Se slăvește la voi, o, stați sub har, fiilor, că putere nu este, de vreme ce omul este neputincios de șapte mii de ani, dar harul Domnului este cel ce lucrează și poate peste om. O, așa am putut și noi, nu prin puterea noastră, ci harul și alegerea au putut peste noi, căci Domnul lucrează și-i umple de har pe cei cu care Se sprijină în lucrările Sale. O, fiți supuși lucrării harului, aplecându-vă sub mâna Domnului, care este peste voi, o, fiilor. Amin.

— Iar Eu, Domnul, pecetluiesc mărturisirea slavei Mele prin cuvântul sfinților Mei, cu care Mă sprijin, și vă dau putere vouă să-Mi lucrați lucrarea slavei, fiilor tocmiți de Mine în zilele

acestea, și mulți se trezesc și se vor trezi din ameteala și din amorțeala lor și vor înțelege slava Mea cu voi și mersul ei peste pământ.

Binecuvântată să fie cu voi ziua de praznic în această zi, și binecuvântată să fie pregătirea toată a zilei de praznic pentru mama Mea Fecioara și apoi sărbătoarea ei.

Toți pașii care se pornesc pe cale spre izvor aici, să aibă însoțire de îngeri și de sfinți. Norii slavei Domnului să se desfășoare de deasupra și să poarte călăuzire și veghe pe cale până la izvor pentru cei ce vin la sărbătoare.

Duhul blândeții să fie lucrător din cer și de pe pământ pentru vreme dulce la sărbătoare, și toate spre slava zilei de serbare.

O, împodobiți-vă în slavă și lăsați să fie citită slava Mea cu voi, fiilor. Aveți grijă să fie totul dulce. Mângâietoare să fie sărbătoarea, și toți cei care se pornesc și vin, să fie creștinește înveșmântați, nu lumește, că e zi sfântă lucrarea Mea cu voi aici și locul de aici.

O, pacea Mea să însoțească toate zilele de pregătire până la sărbătoare! Harul Duhului Sfânt să sufle peste voi și să vă învețe toate, și pace vouă, fiilor! O, fiți pretențioși pentru tot ceea ce va însemna slava Mea cu voi pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ, care vor veni de sus și de jos și se vor hrăni de la Mine și de la voi.

Fiilor, fiilor, oceanul cel albastru de deasupra, rupeți din el și așezați din înfățișarea lui sub cortul alb, care ne va adăposti aici, și cântați, cântați cântarea venirii Mele la voi, căci sunt la cârma corăbiei Mele cu voi și plutesc de dor spre voi și Mi-e dor de clipe de slavă cerească pe pământ, fiilor. Harul Meu vă stă alături. Deschideți-vă! Cetele cerești vă înconjoară din partea Mea, iar voi dați-i zor cu găteala cea dulce la vedere și fiți binecuvântați, și păstrați peste voi binecuvântarea Mea, căci toate cele de la Dumnezeu sunt scumpe, fiilor, și trebuiesc păstrate.

O, pace vouă! De acum și până la sărbătoarea slavei pace vouă, și va fi minune dulce ziua aceea și slava ei, și mângâiere și putere sfântă va împărți peste cei ce vin la izvor, și harul din inimi va pluti de dor, și dorul va arde și ne va mângâia, și toată suflarea din cer se va mângâia și va da mângâiere, căci Eu, Domnul, voi sufla de deasupra iubire în inimi și dor, și totul va fi sfânt, și iubirea, și dorul, și pacea sărbătorii și toată slava ei, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 august 2016